

ת"פ 14933/07/11 - מדינת ישראל נגד רפאל ריבנזון

בית משפט השלום בראשון לציון
ת"פ 14933-07-11 מדינת ישראל נ' ריבנזון
בפני כב' השופטת איטה נחמן
המאשימה
נגד
הנאשם
מדינת ישראל
רפאל ריבנזון

13 ינואר 2014

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד זמנסקי

הנאשם וב"כ עו"ד דוד ונטורה

גזר דין

1. הנאשם הורשע כפי הודייתו, במסגרת הסדר טיעון בעובדות כתב אישום מתוקן בעבירות של ניסיון תקיפת בת זוג, עבירה על סעיף 379 + 382(ב)(1) בצירוף סעיף 25 בחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "החוק"); תקיפת שוטר, עבירה על סעיף 273 בחוק; תקיפת בת זוג הגורמת חבלה של ממש, עבירה על סעיף 380 + 382(ג) בחוק והיזק בזדון, עבירה על סעיף 452 בחוק.

2. מעובדות כתב האישום המתוקן עולה כי הנאשם ואירנה ריבנזון (להלן: "המתלוננת") הינם נשואים ולהם ילדה משותפת בת 3. ביום 8.7.11, עת הנאשם היה שרוי בגילופין, הלין הוא על המתלוננת על כך שהבית לא מסודר ואמר לה לנקותו. בהמשך, השליך הנאשם על המתלוננת ספרים ובושם שלא פגעו בה והשליך חפצים על הרצפה כגון: צלחת, מנורה, וטלוויזיית פלזמה אשר נשברו על הרצפה. בשלב זה נסה המתלוננת מהבית. בהמשך, הגיעו אל הבית השוטרים צחי רומנו ודן מנור (להלן: "השוטר רומנו והשוטר מנור"). השוטר רומנו הודיע לנאשם כי הוא מעוכב לתחנת המשטרה, הנאשם אמר כי לא יגיע איתו ודחף אותו לאחור. בה בעת, הזמין השוטר רומנו תגבור ואל הבית הגיעו השוטרים שלמה שדה, דניאל ספקטור, סיגל שרון והפקח אבישי נצח.

בהמשך, אמר הנאשם לשוטר שדה "צא מהבית שלי" והשוטר שדה ביקש מהנאשם להתלבש. בזמן זה, נצמד הנאשם אל השוטר שדה ודחף אותו בשתי ידיו בחזה. בה בעת הודיע השוטר שדה לנאשם כי הינו עצור והנאשם שוב דחף את השוטר בשתי ידיו בבטנו. מיד ובסמוך לכך, ניגשו השוטרים רומנו וספקטור לסייע לשוטר שדה במעצר. השוטרים אזקו את הנאשם בידי ורגליו תוך הורדתו אל הרצפה. כאשר הקימו את הנאשם על מנת לקחתו לניידת הכה לפתע הנאשם בפניו של השוטר שדה מעל לגבה

שמאל. כתוצאה מהתקיפה נגרמה לשוטר שדה שריטה מעל גבה שמאל.

ביום 11.9.10 בבית הזוג, הכה הנאשם את המתלוננת בכך שהחזיק בשערות ראשה והטיח את ראשה בדלת זכוכית בבית וזאת בעקבות ויכוח שהתגלע ביניהם. בעקבות התקיפה נשברה דלת הזכוכית בבית ונגרם למתלוננת חתך בפניה. באותן נסיבות שאלה המתלוננת את הנאשם מדוע הוא מתנהג כך ובתגובה ענה לה "את רוצה עוד אולי"

3. הצדדים הגיעו להסדר דיוני לפיו כתב האישום יתוקן על פי נוסח שאליו הגיעו הצדדים, הנאשם יודה, יורשע וישלח לשירות המבחן לקבלת תסקיר ללא הסכמה עונשית בין הצדדים למעט ההסכמה לפיצוי השוטר שדה ע"ת 5.

4. בעניינו של הנאשם הוגשו שלושה תסקירי שירות מבחן. מהתסקיר הראשון עולה כי הנאשם בן 38, עלה ארצה בגיל 23 מבלרוס, הועסק באופן יציב כ- 7 שנים כמלגזן, והינו אב לשני ילדים. הנאשם תאר הסתגלות מורכבת בארץ כתוצאה מקושי ברכישת שפה, מציאת מקום עבודה והסתגלות לתרבות החברה הקולטת. מעסיקו של הנאשם מסר כי הנאשם הינו עובד נאמן, יסודי ומקצועי.

הנאשם נישא למתלוננת לפני כ- 5 שנים, לאחר שנת היכרות אחת. המדובר בנישואיו השניים של הנאשם ולזוג ילדה משותפת בת 4. הנאשם תאר קשר זוגי תקין באופן כללי, כאשר עם הזמן נוצר ריחוק וקשיים מגוונים. הנאשם תאר כי הקשיים נוגעים ליציאת המתלוננת ללימודים וקשיים כלכליים אשר גרמו לקשיי תקשורת, עומס מטלות עליו ואכזבה מהתנהגותה של המתלוננת. משיחה שנערכה עם המתלוננת תארה מערכת זוגית תקינה, לצד הצטברות לחצים וקשיים, שללה התנהגות אובססיבית מצד הנאשם, אך תארה דרשנות מצדו בכל הקשור לניקיון הבית. המתלוננת שללה אלימות פיזית, אך תיארה וויכוחים ושבירת חפצים חוזרת שמסלימה כאשר הנאשם צורך אלכוהול. המתלוננת חזרה והדגישה כי אינה חוששת מן הנאשם וכי מאז שנעצר לא יצר עמה קשר.

הנאשם סיפר כי ביום מעצרו צרך אלכוהול בכמות חריגה, והיה בכך כדי להסלים את האירוע. הנאשם הצטער על מעשיו והבין את הפסול שבתקיפת השוטרים והתנהגותו האלימה כלפי המתלוננת.

הנאשם סיפר כי נהג לצרוך אלכוהול באירועים וסופי שבוע ושלל התמכרות אך טען כי מדובר בשימוש לרעה באלכוהול. הנאשם ביקש, במסגרת מעצרו, להשתלב בטיפול בתחום השליטה על כעסים ואלימות זוגית, והביע נכונות להשתלב גם בטיפול בתחום האלכוהול בעמותת אפש"ר. מהעמותה נמסר כי לא נמצא שהנאשם סובל מהתמכרות לאלכוהול ולכן לא היה צורך בהמשך טיפול.

שירות המבחן התרשם כי הנאשם נטה לטשטש ולצמצם את הבעייתיות שבהתנהגותו והיקפה. הצליח לגלות אמפטיה חלקית בלבד למתלוננת והתקשה להפנים את הנזקים שנגרמו לה. עוד התרשם שירות המבחן כי הוויכוח שהתעורר בין בני הזוג שיקף הצטברות מטענים רגשיים האחד כלפי השני. הנאשם נטה להתנהגות ילדותית במצבי לחץ בעיקר כאשר דרישותיו אינן נענות. למרות זאת, נכונות הנאשם לטיפול הובילה למסקנה כי הנאשם מסוגל בהדרגה להכיר באחריותו.

על כן, המליץ שירות המבחן להעמיד את הנאשם למבחן למשך שנה, כשבמסגרתו יכוון הנאשם לשיקום מונע.

מהתסקיר המשלים עולה כי מחודש מרץ 2013 הנאשם החל בטיפול בתחום האלימות והשליטה על כעסים, שיתף פעולה באופן מלא, הגיע לפגישותיו באופן קבוע ונראה כי החל הליך משמעותי ומקדם.

לאר האמור, חזר שירות המבחן על המלצתו להעמיד את הנאשם בפיקוח צו מבחן.

ביום 5.1.14 הוגש על ידי שירות המבחן תסקיר מבלי שנתבקש לכך על ידי. בתסקיר זה פרס שירות המבחן את השתלבותו החיובית של הנאשם בתוכניות הטיפול. עוד הודגש כי שירות המבחן שוחח בשנית עם המתלוננת, שמסרה מצידה כי יחסיה עם הנאשם תקינים, סובבים סביב גידול בתם כאשר הוא מסייע לה בכל מה שהיא מבקשת. להערכת שירות המבחן באם יושת על הנאשם עונש מאסר בדרך של עבודות שירות יהיה בכך כדי לפגוע בו ולגדוע את ההליך השיקומי.

5. ב"כ המאשימה טען כי לנאשם אין הרשעות קודמות. עוד טען, כי מתסקירי שירות המבחן עולה כי הנאשם שלל את האלימות הפיזית כלפי המתלוננת ותלה את התנהגותו במתלוננת ובצריכת אלכוהול. עוד הוסיף, כי הנאשם נטה לטשטש ולצמצם את התנהגותו והוא תואר, במסגרת האבחון, כמי שמתקשה לשלוט בכעסו.

עוד טען, כי על-פי החקיקה והפסיקה יש להחמיר עם מבצעי עבירות האלימות בתוך המשפחה שכן, מדובר בפגיעה חמורה בערך עליון של קדושת המשפחה ובתחושת ביטחונם האישי והפיזי של בני המשפחה.

לדידו של ב"כ המאשימה, על בית המשפט במקרה זה להעדיף את שיקולי הרתעת היחיד והרתעת הרבים, ולשקף את הסלידה ממעשי האלימות בתוך המשפחה.

ב"כ המאשימה הפנה לפסיקה בדבר מתחמי הענישה שהושתו בבתי המשפט בגין עבירות האלימות במשפחה ותקיפת שוטרים. לגבי עבירות האלימות טען כי מתחם העונש נע בין 8 ל-10 חודשי מאסר בפועל. בנוגע לעבירות אלימות כנגד שוטרים טען כי המתחם נע בין 6 חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות וכלה במאסר ארוך ומרתיע.

על כן, עתן ב"כ המאשימה להשית על הנאשם עונש מאסר ארוך ומרתיע, מאסר על תנאי, קנס מרתיע ופיצוי לטובת המתלונן, ע"ת 5.

6. ב"כ הנאשם טען כי מדובר בנאשם ללא עבר פלילי, עולה חדש, מתפקד, עובד למחייתו ומדובר בעבירות שהן חלק מאפיזודה מבודדת בחייו. עוד טען, כי כיום בני הזוג גרושים, מנהלים קשר תקין סביב ילדתם והמתלוננת בעצמה טענה כי אינה פוחדת מן הנאשם וכי הנאשם לא פעל נגדה באלימות.

לגבי מתחם העונש כפי שהשתקף מטיעוני ב"כ המאשימה טען כי הפסיקה שהוצגה אינה תואמת את נסיבות המקרה שבפנינו ועל כן אין היא יכולה לשמש לבית המשפט כפסיקה מנחה לעניין מתחם הענישה הראוי.

עוד טען, כי הנאשם החל דרך שיקומית וכיום עובר טיפול בתחום השליטה בכעסים. לדידו, גדיעת הטיפול על ידי שליחתו למאסר לא תשיג דבר ותוביל לפגיעה באינטרס החברה. ענישה מעין זו תוביל לפיטוריו מעבודתו כאשר הנאשם ימצא עצמו בנקודה ממנה הוא יצא טרם הטיפול שעבר. מסיבות אלה טען ב"כ הנאשם כי יש, במקרה המיוחד הזה, לחרוג ממתחם העונש הראוי משיקולי שיקום.

על כן, עתר ב"כ הנאשם לאמץ את המלצת שירות המבחן ולהשית על הנאשם ענישה הצופה פני עתיד.

7. הנאשם ניצל זכותו למילה האחרונה, טען כי מעשיו שייכים לעבר והבטיח ללכת בדרכים הנכונות.

8. כמצוות המחוקק בסעיף 40 ג' (א) בחוק, בקביעת מתחם העונש ההולם את מעשי העבירות שביצע הנאשם, בהתאם לעיקרון המנחה הקבוע בסעיף 40 ב' בחוק, יש להתחשב בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירות, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירות.

הנאשם נקט באלימות חמורה כלפי בת זוגתו, הטיח חפצים ברצפה ושבר את הטלוויזיה בבית וכן תקף את בשוטר שדה על ידי דחיפות.

על הנאשם לדעת היטב כי אין הוא יכול לנהוג באלימות, באיש משטרה, ובפרט בזמן שזה ממלא את תפקידו. בתי המשפט שולחים מסר ברור לציבור כולו כי כל הנהג אלימות בשוטרים, יענש במיצוי הדין ויושם מאחורי סורג ובריא. יזכור כל מי שנוהג באימפולסיביות באחרים, כי יהיה לכך יש מחיר של שלילת החירות, וענישה מרתיעה.

לעניין זה יפים הדברים אשר נאמרו מפי כב' השופט דנציגר בע"פ 8704/08 סמי הייב נ' מדינת ישראל, (פורסם בנבו, 23.04.2009), בזו הלשון:

"מעשיהם של המערערים, שכללו איומים ותקיפה של שוטרים הממלאים תפקיד ציבורי על פי דין, הינם בבחינת התנהגות פלילית חמורה ושלוחת כל רסן אשר קוראת תיגר על אושיות שלטון החוק תוך התעלמות מופגנת מנורמות ההתנהגות הראויות שיש להקפיד עליהן."

וכן מצאתי מקום לציין את שנקבע בע"פ 3236/98 מוחי אבו דריס נ' מדינת ישראל, (פורסם בנוב, 28.07.1998):

"...מה שנראה בעיני חמור ומחריד כאחד הוא עצם הרעיון שאזרחים מרשים לעצמם לתקוף שוטרים במהלך מילוי תפקידם, לא בשל מעשה התגרות או מעשה בלתי חוקי שעשו השוטרים, אלא בשל עצם העובדה שהשוטרים רצו לבצע את תפקידם. שוטרי משטרת ישראל נמצאים בחזית המאבק בפשע, לרוב בגופם ממש. לעתים הם מסכנים את חייהם ברצותם למלא את תפקידם כראוי. ביקורת שגרתית של שוטרי סיור ביחס למכונית חשודה היא דבר יום ביומו, ואין להעלות על הדעת שינסו להפריעה באמצעים אלימים הפוגעים בגופם של השוטרים ומסכנים את בריאותם...מערכת אכיפת החוק, ובראשה מערכת בתי המשפט, חייבת להראות לשוטרים כי אינם נשלחים למשימותיהם ללא הגנה; מן הצד השני, חייב הציבור לדעת כי כל המנסה לפגוע בשוטרים במילוי תפקידם, לא יוכל לצאת בעונש קל. עצם הפגיעה בשוטרים היא החמורה, ולא דווקא תוצאותיה."

בנוסף, נהג הנאשם באלימות פיזית בגופה של המתלוננת וגרם לה לחבלות של ממש. על הנאשם לדעת היטב כי אינו יכול לנהוג באלימות, באישה, ובפרט שהיא אמה של בתו. בתי המשפט שולחים מסר ברור לציבור כולו כי כל הנוהג אלימות בנשים, יענש במיצוי הדין ויושם מאחורי סורג ובריח. יזכור כל מי שנוהג באימפולסיביות באחרים, ובפרט באלה הקרובים אליו, כי לכך יש מחיר של שלילת החירות, וענישה מרתיעה.

לעניין זה יפים הדברים אשר נאמרו מפי כב' השופט חשין, בע"פ 8314/03, רג'אח סיהדבן עווד נ' מדינת ישראל, (לא פורסם, ניתן ביום 7.6.2005):

"בית המשפט חייב להעלות את תרומתו הצנועה במלחמה הקשה שיש לחברה בישראל, באלימות הגוברת והולכת ברחובות ובבתים, ותרומה זו תמצא ביטויה בעונשים החמורים ששומה עליהם על בתי המשפט לגזור על מעשי אלימות שרשו במקומותינו כמגיפה. עלינו למוד את הרחמים שבליבנו כמידה הראויה להם, והרי ידענו כי, כל מי שנעשה רחמן במקום אכזרי בסוף נעשה אכזרי במקום רחמני יצא הקול מבית המשפט, וילך מקצה הארץ ועד קצה. יצא הקול ויידעו הכל כי מי שיורשע בעבירות אלימות יישא בעונש חמור על מעשיהו ... והעונש יהיה על דרך הכלל, כליאה מאחורי סורג ובריח, וככל שיעצם מעשה האלימות כך תארך תקופת המאסר."

הנה כי כן, בית המשפט נדרש למצות את הדין, עם אלה אשר נוהגים באלימות. זאת, על דרך הטלת סנקציות, אשר יהיה בהם כדי להרתיע ולצמצם את התופעה. על אחת כמה וכמה יש לנקוט סנקציות משמעותיות כאשר מדובר בבני זוג.

9. במסגרת הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה המנויות בסעיף 40 ט' בחוק, יש לתת את הדעת לשיקולים הבאים:

חלקו של הנאשם בביצוע העבירות מרכזי, ולא נודעה מידת השפעה של אחר עליו הקשורה בביצוע. ברור הנזק הנגרם מביצוע העבירות למתלוננת ולשוטר שדה, וזאת בראיה אובייקטיבית של הדברים.

הסיבות שהביאו את הנאשם לבצע את העבירות, קשורות בכעסיו בעתות מתיחות וויכוחים עם המתלוננת. הא ותו לא.

לא נגרעה יכולת הנאשם להבין את הפסול שבמעשיו, הייתה לו שליטה מלאה עליהם ולא נודעה כל התגרות בו מטעם המתלוננת. הנאשם אינו קרוב לסייג האחריות הפלילית והיקף מעשיו עולה כדי פגיעה במתלוננת.

10. מדיניות הענישה הנהוגה בעבירות בהן הורשע הנאשם, מתחשבת בצורך במאבק בנגע האלימות שפשתה בחברה הישראלית, ובתפקיד בית המשפט בהעברת מסר מתבקש, באמצעות השתת עונשים חמורים על מי שבחר לפתור את קשייו האישיים באמצעות פגיעה באחר.

בעבירות תקיפה הקשורות בבת הזוג אשר גרמו לחבלה של ממש, השיתו בתי המשפט על ערכאותיהם השונות, עונשים, החל בעונש מאסר על תנאי וכלה בעונש מאסר בן 18 חודשים. הכל, בכפוף לנסיבות ביצוע המעשים ובטרם ההפרדה הראשונית המתבקשת בין נסיבות המעשה לאלו של העושה, המגולמת בהוראות תיקון 113 בחוק.

כך לדוגמה ראה ת.פ (שלום פ"ת) 29377-11-12 **מדינת ישראל נ' ר' מ'** (פורסם בנבו, ניתן ביום 14.1.13) שבו הנאשם הורשע בתקיפה הגורמת חבלה של ממש ואיומים בכך שאחז בשערות ראשה של המתלוננת באמצעות ידיו, בעט בגופה והיכה בה באגרופים והושתו עליו 10 חודשי מאסר. באותו גזר דין נקבע כי מתחם העונש נע בין שישה חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות, ועד ל- 18 חודשי מאסר בפועל; ת.פ (שלום רמלה) 10957-05-09 **מדינת ישראל נ' פלוני** (פורסם בנבו, ניתן ביום 8.7.13) הנאשם הורשע בתקיפת בת זוג הגורמת חבלה של ממש ותקיפה בנסיבות מחמירות בכך שבמהלך ויכוח הטיח הנאשם את גופה של

המתלוננת על הספה שבסלון הבית. בהמשך, הכה אותה בפניה באמצעות אגרופיו. כתוצאה מהרעש, הגיעה בתם של בני הזוג לסלון הבית וראתה את המתרחש. משניסתה לעזור למתלוננת, הוכתה גם היא על ידי הנאשם בפניה באמצעות אגרופיו ונגזרו על הנאשם 6 חודשי מאסר על תנאי, פיצוי, התחייבות וצו מבחן. באותו גזר דין נקבע כי מתחם העונש נע בין מאסר על תנאי ל- 15 חודשי מאסר בפועל.

בעבירות תקיפה כנגד שוטרים, השיתו בתי המשפט עונשים, החל בעונש מאסר מאסר בעבודות שירות וכלה בעונש מאסר בן 12 חודשים.

כך לדוגמא ראה ת.פ (שלום טבריה) 9750-06-09 מ"י נ' **גרשנבין** (פורסם בנבו, ניתן ביום 20.10.09) הנאשם הורשע בתקיפת שוטרים בעת מלוי תפקידם והחזקת סמים לצריכה עצמית בכך תקף הנאשם שוטרים בכך שהכה בפניו של שוטר ובעט בשוטר נוסף והושתו עליו 8 חודשי מאסר, 4 חודשי מאסר על תנאי וקנס; ת"פ (שלום רח') 25758-04-10 **מדינת ישראל נ' אמיר אבו עאנם** (פורסם בנבו, ניתן ביום 12.9.13) הנאשם הורשע בעבירות של תקיפת שוטר, ניסיון תקיפת שוטר, איומים, העלבת עובד ציבור והפרעה לעובד ציבור. באותו גזר דין נקבע כי מתחם העונש ההולם למעשיו של הנאשם נע בין עונש מאסר בעבודות שירות ועד ל- 12 חודשי מאסר והושתו על הנאשם 4 חודשי עבודות שירות, מאסר על תנאי למשך 6 חודשים ופיצוי.

11. לאור המפורט, אני קובעת את מתחם העונש למעשי העבירות שביצע הנאשם בהתאם להוראות סעיף 40ג(א), כדלקמן:

עונש מאסר- החל מחודשים ספורים שיכול וירוצו בעבודות שירות וכלה במאסר בן 18 חודשים; מאסר ע"ת; קנס; פיצוי.

12. כמצוות המחוקק בסעיף 40 ד' (א) בחוק, לאחר קביעת מתחם העונש ההולם את מעשי העבירות שביצע הנאשם, בהתאם לעיקרון המנחה הקבוע בסעיף 40 ב' בחוק, רשאי בית המשפט לחרוג ממתחם העונש ההולם ולקבוע את עונשו של הנאשם לפי שיקולי שיקומו. מצאתי כי שיקול השיקומי, בעניינו של הנאשם שלפני מצדיק סטייה לקולא ממתחם העונש, בהתחשב בכך כי מדובר באפיזודה חולפת בחייו, כאשר הנאשם פנה בעצמו לשירות המבחן לצורך קבלת טיפול. יש לשים ליבנו לכך ששירות המבחן מצא מקום להגיש חוות דעת נוספת ללא שנדרש לכך. שוכנעתי כי הפגיעה בנאשם ובשיקומו באם ירצה מאסר בדרך של עבודות שירות עולה על התועלת שהחברה תפיק מכך ויהיה בענישה זו משום עונש שאינו מידתי.

13. בגזירת העונש שמתאים לנאשם שמלפניי וכמצוות המחוקק בסעיף 40 יא' בחוק, יש מקום להתחשב בנסיבותיו האישיות אשר אינן קשורות בביצוע העבירות. נסיבות אלו נלמדות מדברי הסנגור, ומדברי הנאשם שנשמעו לעונש.

הנאשם נעדר עבר פלילי, גרוש, אב לשני ילדים, חווה קשיי קליטה ומועסק באופן יציב כ- 7 שנים. בנוסף יש לזקוף לזכותו של הנאשם את ההליך הטיפולי שבו החל הנאשם, ביוזמתו, ואת התמדתו בהליך זה.

14. לאחר ששקלתי את השיקולים השונים ובחנתי את טענות הצדדים ואת מכלול נסיבות העניין, שוכנעתי כי יש לסטות ממתחם העונש ההולם ולהשית על הנאשם עונש הכולל רכיב של מאסר על תנאי שיהיה בו כדי להרתיע את הנאשם, שירות לתועלת הציבור וצו מבחן.

15. לאור המקובץ אני משיתה על הנאשם את העונשים, כדלקמן:

א. הנאשם שירות לתועלת הציבור בהיקף של 250 שעות בהתאם לתוכנית שתגובש על ידי שירות המבחן.

ב. מאסר על תנאי למשך 8 חודשים והנאשם לא יישא עונש זה אלא אם יעבור בתוך 3 שנים מהיום עבירות אלימות כנגד הגוף לרבות עבירות כנגד שוטרים.

ג. מאסר על תנאי למשך 3 חודשים והנאשם לא יישא עונש זה אלא אם יעבור בתוך 3 שנים מהיום עבירה של היזק בזדון.

ד. קנס בסך 2,000 ₪ או 20 ימי מאסר תמורתו.

ה. פיצוי לע"ת 5 שלמה שדה בסך 500 ₪.

הקנס והפיצוי ישולמו מתוך ההפקדה בתיק מ"ת 14991-07-11 בסך 5000 ₪ והיתרה תושב למפקיד.

המאשימה תודיע למתלונן - ע"ת 5, על פסיקת הפיצוי לטובתו ותעביר למזכירות בית המשפט תוך 5 ימים מהיום את פרטיו העדכניים של השוטר שלמה שדה.

ו. הנאשם יעמוד בפיקוח שרות המבחן למשך 12 חודשים.

נדחה לקבלת תוכנית של"צ ליום 5.2.14 שעה 11:30.

המזכירות תעביר עותק מהפרוטוקול לשרות המבחן שיעביר לבית המשפט תוכנית של"צ לאישור בתוך 15 יום.

ניתנה והודעה היום י"ב שבט תשע"ד, 13/01/2014 במעמד הנוכחים.

איטה נחמן, שופטת

הוקלד על ידי יפעת שלומוב